

การศึกษาคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู (小红书)

A Study of Chinese Slang on Xiaohongshu (Rednote)

ชุตিকাญจน์ ออกระจำง^{1*}, ภูริพันธุ์ โพธิ์ชัยแก้ว² และ ชุตินิมา ศิริลักษณ์³

Chutikarn Okkrajang^{1*}, Phuripan Pochaikaew² and Chutima Sirilaksana³

^{1,2,3}หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

^{1,2,3}Bachelor of Arts, Chinese for Communication Program, Faculty of Social Sciences and Humanities,

Northeastern University

*Corresponding author's email address: chutikarn.okk@neu.ac.th

วันที่รับบทความ (Received)

13 พฤศจิกายน 2568

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

18 ธันวาคม 2568

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

20 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อรวบรวมและจำแนกประเภทของการสร้างคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู (小红书) และ (2) เพื่อวิเคราะห์ความหมายและบริบททางสังคมของการใช้คำสแลงภาษาจีนตามประเภทการสร้างคำ งานวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยออกแบบการวิจัยเชิงลำดับแบบอธิบายผล (Sequential Explanatory Design) ซึ่งเริ่มจากการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาลักษณะและความถี่ของคำสแลงที่ปรากฏ จากนั้นจึงดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายความหมายและบริบททางสังคมของคำสแลงอย่างเป็นระบบ ข้อมูลเชิงปริมาณได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของโพสต์ภาษาจีนจำนวน 400 หน่วยข้อมูล ซึ่งสุ่มจากโพสต์ทั้งหมด 5,400 รายการที่เผยแพร่ในช่วงเดือนมีนาคมถึงกันยายน พ.ศ. 2568 ผลการวิจัยพบคำสแลงภาษาจีนรวม 586 คำ โดยปรากฏมากที่สุดในหมวด “คำฮิตออนไลน์” (网络热词) ร้อยละ 47.4 รองลงมาคือ “บันเทิงขบขัน” (娱乐八卦) ร้อยละ 30.9 และ “ภาษาวัฒนธรรม” (语言文化) ร้อยละ 21.7 กลวิธีการสร้างคำศัพท์มี 6 ประเภท ได้แก่ การสร้างคำใหม่ การย่อคำ การใช้พ้องเสียง การใช้ตัวเลขพ้องเสียง การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ และการใช้อักษรพินอินย่อ ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพชี้ว่า คำสแลงบนเสี่ยวหงซูสะท้อน วัฒนธรรมดิจิทัลจีนร่วมสมัยที่เน้นความกระชับ ความสำเร็จ และ การสื่อสารเชิงอารมณ์ของคนรุ่นใหม่ การศึกษานี้ช่วยทำความเข้าใจพลวัต การใช้ภาษาในสังคมออนไลน์จีน และเสนอแนวทางการประยุกต์คำสแลงในการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมและการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติมากขึ้นในหมู่ผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น

คำสำคัญ: คำสแลง, ภาษาจีน, วัฒนธรรมดิจิทัล, เสี่ยวหงซู (小红书)

ABSTRACT

This study aims (1) to collect and classify Chinese slang word formations appearing on Xiaohongshu (RED), and (2) to analyze the meanings and social contexts of slang according to their formation types. A mixed-methods research approach was employed using a sequential explanatory design, in which quantitative research was conducted prior to qualitative analysis. The quantitative phase involved content analysis of 400 Chinese-language posts sampled from a total of 5,400 posts published between March and September 2025. The findings reveal 586 slang words, mostly in “Internet Buzzwords” (47.4%), followed by “Entertainment and Gossip” (30.9%) and “Language and Culture” (21.7%). Six major word-formation types were identified: neologisms, abbreviations, phonetic homonyms, numerical homophones, loanwords, and pinyin abbreviations. Qualitative results show that Chinese slang on Xiaohongshu reflects contemporary Chinese digital culture, emphasizing conciseness, creativity, and emotional expression among young users. The study provides insights into online linguistic behavior in China and suggests incorporating slang into Chinese language instruction to foster culturally informed and natural communication among beginner-level Chinese learners.

Keywords: Chinese slang, Chinese language, Digital culture, Xiaohongshu (RED)

บทนำ

ในยุคดิจิทัลการสื่อสารภาษาจีนได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ใช้แอปพลิเคชันออนไลน์อย่างแพร่หลาย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการเผยแพร่วัฒนธรรมทางสังคมมักเกิดขึ้นผ่านสื่อดิจิทัล ซึ่งมีอิทธิพลต่อรูปแบบภาษาในชีวิตประจำวัน คำสแลงภาษาจีนเป็นหนึ่งในปรากฏการณ์สำคัญที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ คำสแลงส่วนใหญ่เกิดจากการสร้างคำตามกลวิธีทางภาษาหลากหลาย เช่น การสร้างคำใหม่ การตัดต่อหรือย่อคำ การเล่นคำ และการปรับเปลี่ยนความหมายของคำเดิมให้สอดคล้องกับบริบทออนไลน์ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 6 กลวิธีในการสร้างคำสแลงภาษาจีน (เจียง หวี และคณะ, 2564) การใช้คำสแลงจึงไม่เพียงสะท้อนความคิดและความรู้สึกของผู้ใช้งานเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงวิถีชีวิต สังคม และวัฒนธรรมร่วมสมัยของผู้คนในสังคม (ซุติมา เข้มเจริญ และปริญญา มงคลพาณิชย์, 2567)

แอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู(小红书) เป็นหนึ่งในโซเชียลมีเดียยอดนิยมของคนรุ่นใหม่ในประเทศจีน ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2013 และปัจจุบันมีผู้ใช้งานมากกว่า 350 ล้านคน แอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู(小红书) จัดเป็นแอปพลิเคชันอันดับ 5 ในหมวดโซเชียลมีเดียของประเทศจีน และยังติดอันดับแอปพลิเคชันฟรียอดนิยมอันดับ 1 ใน App Store ของสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 2025 (มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์, ม.ป.ป.) แอปพลิเคชันนี้นำเสนอเนื้อหาหลากหลาย รวมถึง แฟชั่น ความงาม การท่องเที่ยว และเทรนด์ DIY ต่าง ๆ ผู้ใช้

สามารถโพสต์ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ แสดงความคิดเห็น ทำให้เสียห้วงกลายเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและวัฒนธรรมภาษาที่หลากหลาย

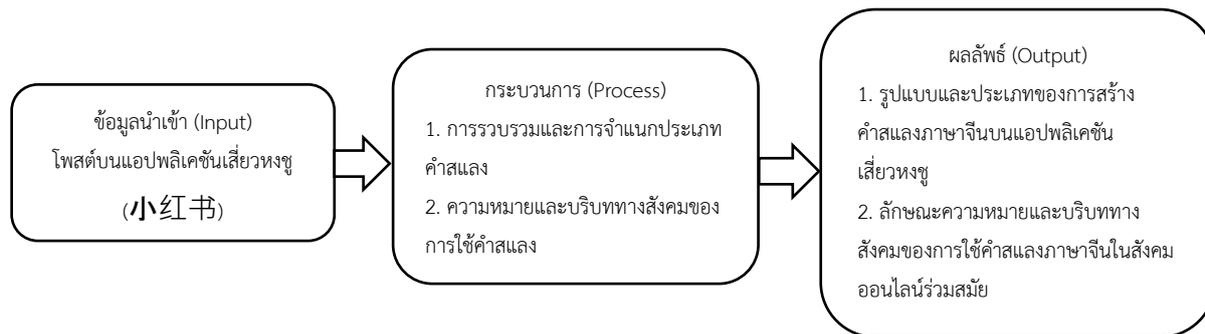
จากการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้งานเสียห้วงพบว่ากลุ่มผู้ใช้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18–30 ปี และมีช่วงเวลาที่ใช้งานมากที่สุดระหว่าง 09:00–15:00 (S39 Digital, 2023) ลักษณะการโพสต์และคอมเมนต์บนแอปพลิเคชันมักเต็มไปด้วยคำสแลงเงินที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของเจ้าของภาษา ซึ่งสะท้อนทั้งอารมณ์ ความคิด และบริบททางสังคมของผู้ใช้งานจริง การเรียนรู้คำสแลงเหล่านี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาจีนชาวไทย โดยเฉพาะผู้ที่เริ่มเรียนจากตำราเรียนหรือห้องเรียน เนื่องจากเนื้อหาส่วนใหญ่ในตำรามักเน้นคำศัพท์มาตรฐาน ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค ทำให้ผู้เรียนอาจไม่สามารถเข้าใจหรือสื่อสารกับเจ้าของภาษาในบริบทจริงได้ การศึกษาคำสแลงบนเสียห้วง (小红书) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจรูปแบบการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน และสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น การศึกษาคำสแลงที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสียห้วง (小红书) จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจรูปแบบการใช้ภาษายุคใหม่ในสังคมออนไลน์ของจีน การเรียนรู้คำสแลงไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีความเป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริง การวิจัยนี้มีส่วนช่วยลดช่องว่างระหว่างความรู้ทางภาษาที่ได้จากหนังสือเรียนกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสามารถเสนอแนวทางในการบูรณาการคำสแลงภาษาจีนเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและเข้าใจวัฒนธรรมการสื่อสารของเจ้าของภาษาได้อย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่างานศึกษาด้านคำสแลงภาษาจีนส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นการวิเคราะห์คำสแลงในภาพรวมของสื่อออนไลน์ ขณะที่การศึกษาคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแพลตฟอร์มเฉพาะอย่างเสียห้วง (小红书) ซึ่งเป็นพื้นที่สื่อสารสำคัญของคนรุ่นใหม่จีน ยังมีจำนวนจำกัด ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาและวิเคราะห์คำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสียห้วง (小红书) เพื่อเติมเต็มช่องว่างดังกล่าว และเสนอแนะองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาจริงในสังคมออนไลน์ยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมและจำแนกประเภทการสร้างคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสียห้วง
2. เพื่อวิเคราะห์ความหมายและบริบททางสังคมของการใช้คำสแลงภาษาจีนตามประเภทการสร้างคำ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เริ่มต้นจาก แหล่งข้อมูลคำสแลง ได้แก่ โพสต์และความคิดเห็นที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสียห้วง (小红书) จากนั้นนำข้อมูลดังกล่าวมารวบรวมและจำแนกประเภทคำสแลง เมื่อได้รับการจำแนกประเภทคำสแลงแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ความหมายและการใช้คำสแลงในบริบททางสังคมออนไลน์ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ (Output) ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานเกี่ยวกับคำสแลง

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของ “คำสแลง” ไว้ว่า เป็นถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มบุคคลหนึ่ง ๆ หรือในช่วงระยะเวลาหนึ่ง มิใช่ภาษาที่ถือว่าถูกต้องตามหลักภาษาโดยทั่วไป วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526) อธิบายว่า คำสแลงเป็นคำที่ใช้เฉพาะในกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจหรืออาชีพร่วมกัน โดยมักเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน สิ่งที่พบเห็นอยู่เสมอ หรือเรื่องราวใกล้ตัวของผู้ใช้ภาษากัญญาณ์ ชะนะจิตร์ (2560) เห็นว่า คำสแลงเปรียบเสมือนบันทึทางประวัติศาสตร์ประเภทหนึ่ง ซึ่งสะท้อนเรื่องราว เหตุการณ์ และบริบททางสังคมของแต่ละช่วงเวลา ผ่านการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ทางสังคม ฝะอบ โปะชะกฤษณะ (2544) ให้นิยามว่า คำสแลงเป็นคำที่เกิดขึ้นจากอารมณ์หรือความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มวัยรุ่น มักใช้กันชั่วคราวหนึ่งแล้วเลือนหายไปตามยุคสมัย

แนวคิดวัฒนธรรมร่วมสมัยและอิทธิพลของอินเทอร์เน็ตต่อภาษา (Contemporary Culture and the Influence of the Internet on Language) ในยุคดิจิทัล วัฒนธรรมร่วมสมัยถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและรูปแบบการสื่อสาร (Crystal, 2006)

2. ทฤษฎีและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics Theory) ทฤษฎีสังคมภาษาศาสตร์เป็นแนวคิดที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและสังคม โดยมองว่าการใช้ภาษาของคนแต่ละกลุ่มสะท้อนถึงความแตกต่างทางอายุ เพศ อาชีพ หรือชนชั้นทางสังคม (Labov, 1972)

ทฤษฎีการสื่อสารออนไลน์ (Computer-Mediated Communication Theory: CMC) ของ Herring (1996) ศึกษาการสื่อสารผ่านเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ตหรือแอปโซเชียลมีเดีย โดยชี้ว่าการสื่อสารออนไลน์แตกต่างจากแบบเผชิญหน้า ทั้งรูปแบบภาษา น้ำเสียง และการตีความ ผู้ใช้มักสร้างภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น คำย่อ อีโมจิ หรือคำสแลง เพื่อเพิ่มความเร็วและความเป็นกันเองในการสื่อสาร

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสังคม (Social Learning Theory) Bandura (1977) อธิบายว่ามนุษย์สามารถเรียนรู้พฤติกรรมหรือรูปแบบภาษาได้ผ่านการสังเกตและเลียนแบบผู้อื่น โดยไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ตรง ผู้เรียนจะได้รับอิทธิพลจากแบบอย่างทางสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการใช้คำสแลงภาษาจีนในเชิงเนื้อหา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นแนวทางหลักในการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้ การวิเคราะห์มุ่งเน้นการตีความความหมาย ลักษณะการใช้ภาษา และบริบททางสังคมของคำสแลงที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซูเป็นสำคัญ ข้อมูลเชิงปริมาณในรูปของความถี่และค่าร้อยละถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบ เพื่อสนับสนุนการอธิบายแนวโน้มและรูปแบบการปรากฏของคำสแลง มิได้ใช้เพื่อการทดสอบสมมติฐานหรือการอ้างอิงเชิงสถิติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือจำนวนโพสต์ภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำสแลง (Chinese Internet Slang) ทั้งหมด 5,400 โพสต์ ได้มาจากการนับจำนวนผลลัพธ์ที่แสดงบนหน้าแสดงผลการค้นหา (Search Results Interface) ของแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู ซึ่งระบบของแพลตฟอร์มจะแสดงจำนวนโพสต์ที่เกี่ยวข้องกับคำค้น (Keywords) อย่างชัดเจน โพสต์ที่นำมาศึกษาต้องเป็นโพสต์ที่เผยแพร่สาธารณะ (Public Posts) เขียนด้วยภาษาจีนกลาง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเชิงทฤษฎี (Theoretical Sampling) ร่วมกับการเลือกตัวอย่างแบบมีเกณฑ์ (Purposive Sampling) โพสต์ทั้งหมดต้องเผยแพร่ภายในช่วงเวลา 6 เดือนล่าสุด (ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2568 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2568) และต้องมีคำสแลงอย่างน้อยหนึ่งคำในเนื้อหา ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สูตรของ Yamane (1973) เพื่อคำนวณขนาดตัวอย่างในเชิงปริมาณ ขณะที่การสุ่มตัวอย่างเชิงทฤษฎีและการเลือกตัวอย่างแบบมีเกณฑ์มุ่งคัดเลือกโพสต์ที่เหมาะสมต่อการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและเชิงคุณภาพ โดยการกำหนดหมวดหมู่ดังกล่าวอาศัยหลักเกณฑ์ 3 ประการ ได้แก่ (1) ความถี่ของการปรากฏคำสแลงในเนื้อหาประเภทนั้น (2) ความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างคำสแลงกับการสื่อสารเชิงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมดิจิทัลของผู้ใช้ และ (3) ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งศึกษาการใช้คำสแลงในชีวิตประจำวันและสังคมออนไลน์ของคนรุ่นใหม่

งานวิจัยนี้กำหนดหมวดหมู่ของเนื้อหาออกเป็น 3 หมวดหลัก ได้แก่ หมวดที่ 1 “语言文化” (ภาษาวัฒนธรรม) โพสต์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา วัฒนธรรมการสื่อสาร หรือคำศัพท์เฉพาะในสังคมออนไลน์จีน ผู้วิจัยใช้คำค้น ได้แก่ “语言文化”, “网络语言”, “汉语表达” และ “词汇演变” หมวดที่ 2 “网络热词” (คำฮิตบนโลกออนไลน์) โพสต์ที่นำเสนอคำใหม่หรือคำยอดนิยมในช่วงเวลานั้น ซึ่งสะท้อนแนวโน้มทางภาษาและสังคมดิจิทัล ผู้วิจัยใช้คำค้น ได้แก่ “网络热词”, “流行语”, “爆梗”, “热梗” และ “网友常用语” หมวดที่ 3 “娱乐八卦” (บันเทิง/ซุบซิบ) โพสต์ที่กล่าวถึงศิลปิน ดารา หรือเหตุการณ์ในวงการบันเทิงที่มีการใช้คำสแลงประกอบ ผู้วิจัยใช้คำค้น ได้แก่ “娱乐八卦”, “明星”, “追星” และ “粉圈”

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 5,400 โพสต์ ผู้วิจัยคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ได้ผลเท่ากับ 372 หน่วยข้อมูล

เพื่อให้ข้อมูลมีความครอบคลุมและเพื่อการตกลง ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเป็น 400 หน่วยข้อมูล โดยจัดสรรอย่างมีสัดส่วนตามลักษณะความหนาแน่นของโพสต์ในแต่ละหมวดหมู่ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงการจัดสรรกลุ่มตัวอย่าง

หมวดหมู่	จำนวนโพสต์ประชากร (โดยประมาณ)	สัดส่วน (%)	จำนวนตัวอย่าง (1 โพสต์ = หน่วยข้อมูล)
语言文化 (ภาษาวัฒนธรรม)	1,800	33.3%	133
网络热词 (คำฮิตบนโลกออนไลน์)	2,400	44.4%	178
娱乐八卦 (บันเทิง/ซุบซิบ)	1,200	22.3%	89
รวมทั้งหมด	5,400	100%	400

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโพสต์ในแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู (小红书) ตามเกณฑ์ที่กำหนดรวมทั้งสิ้น 400 หน่วยข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏในโพสต์เหล่านี้ เพื่อใช้ในการจำแนกประเภท วิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา และศึกษาความหมายเชิงบริบทของคำสแลงที่ใช้จริงในช่วงเวลาดังกล่าว

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลคำสแลงภาษาจีนจำนวน 400 หน่วยข้อมูลที่รวบรวมได้จากแพลตฟอร์มเสี่ยวหงซู (小红书) ได้รับการวิเคราะห์โดยจำแนกตามรูปแบบการสร้างคำ (Word Formation) และคำนวณความถี่เป็นคำร้อยละของแต่ละประเภท จากนั้นผู้วิจัยได้พรรณนาวิเคราะห์ลักษณะการใช้คำสแลงภาษาจีนในเชิงคุณภาพ เพื่อแสดงให้เห็นแนวโน้มการใช้คำสแลงในสังคมออนไลน์ของจีนร่วมสมัย ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพถูกนำมาประมวลร่วมกัน เพื่อสะท้อนบริบททางสังคม-วัฒนธรรมดิจิทัลของการใช้คำสแลง และเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้คำสแลงในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น ผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับสรุปลักษณะทั่วไปของข้อมูลคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู (小红书) โดยใช้ความถี่ (Frequency) เพื่อแสดงจำนวนคำสแลงที่ปรากฏในแต่ละหมวดหมู่ของเนื้อหา คำร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงสัดส่วนของคำสแลงแต่ละประเภท และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์บริบท ความหมาย และหน้าที่ของคำสแลงภาษาจีน โดยอ้างอิงแนวทางของ Krippendorff (2018) ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามความหมายทางภาษาและบริบททางสังคม Elo and Kyngäs (2008) ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาคุณภาพ (Qualitative Content Analysis) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการ “เตรียมข้อมูล (Preparation)”, “จัดหมวดหมู่ (Organization)”, และ “สรุปความหมาย (Reporting)”

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของข้อมูล (Data Reliability Check) ผู้วิจัยใช้วิธีการ ตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ได้แก่ การตรวจสอบโดยผู้วิจัยมากกว่าหนึ่งคน (Investigator Triangulation)

การตรวจสอบข้อมูลซ้ำจากแหล่งต่าง ๆ ภายในแอปพลิเคชัน และการเปรียบเทียบคำสแลงกับแหล่งอ้างอิงภายนอก

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูลคำสแลงภาษาจีนบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู(小红书)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 400 หน่วยข้อมูล ซึ่งได้จากโพสต์ภาษาจีนในหมวดหมู่หลัก พบว่าในโพสต์ทั้งหมดมีคำสแลงภาษาจีนปรากฏรวมทั้งสิ้น 586 คำ โดยสามารถจำแนกจำนวนและร้อยละของคำสแลงตามหมวดหมู่ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏในแต่ละหมวดหมู่ของแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู

หมวดหมู่เนื้อหา	จำนวนคำสแลง (คำ)	ร้อยละ (%)
网络热词 (คำฮิตบนโลกออนไลน์)	278	47.4
娱乐八卦 (บันเทิง/ซุบซิบ)	181	30.9
语言文化 (ภาษาวัฒนธรรม)	127	21.7
รวมทั้งหมด	586	100.0

จากตารางพบว่า คำสแลงส่วนใหญ่ปรากฏในหมวด “网络热词” (ร้อยละ 47.4) เช่น คำว่า 躺平; 内卷; 破防; emo เป็นต้น รองลงมาคือหมวด “娱乐八卦” (ร้อยละ 30.9) เช่น คำว่า 塌房; 粉圈; 营业; 磕 CP เป็นต้น และหมวด “语言文化” (ร้อยละ 21.7) เช่น คำว่า 凡尔赛; 人设 เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำสแลงมักปรากฏในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกระแสอนไลน์และวัฒนธรรมร่วมสมัย มากกว่าในหมวดเนื้อหาทางภาษาศาสตร์หรือวัฒนธรรมทั่วไป

ส่วนที่ 2 ประเภทของการสร้างคำสแลงภาษาจีน จากการวิเคราะห์เชิงภาษาศาสตร์ คำสแลงที่ปรากฏสามารถจำแนกได้เป็น 6 รูปแบบหลักของการสร้างคำ ตามแนวคิดของ เจียง หวี และคณะ (2021) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประเภทของการสร้างคำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏในแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู

ประเภทของการสร้างคำสแลง	จำนวน (คำ)	ร้อยละ (%)
1. การสร้างคำใหม่ (新词创造)	142	24.2
2. การตัดคำหรือย่อคำ (缩略词)	118	20.1
3. การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ (外来词)	73	12.5
4. การพ้องเสียง (谐音词)	86	14.7
5. การใช้ตัวเลข (数字谐音)	95	16.2
6. การใช้อักษรตัวย่อภาษาจีน (拼音缩写)	72	12.3
รวมทั้งหมด	568	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า รูปแบบการสร้างคำสแลงที่พบมากที่สุดคือ การสร้างคำใหม่ (新词创造) ร้อยละ 24.2 รองลงมาคือ การตัดคำหรือย่อคำ (缩略词) ร้อยละ 20.1 และ การใช้ตัวเลขพ้องเสียง (数字谐音) ร้อยละ 16.2 ซึ่งสะท้อนลักษณะของการสื่อสารในยุคดิจิทัลที่นิยมความกระชับ สร้างสรรค์ และเน้น การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ที่เข้าใจง่ายในชุมชนออนไลน์ ซึ่งแต่ละประเภทของการสร้างคำสามารถวิเคราะห์ ความหมายและบริบททางสังคมของการใช้คำสแลงภาษาจีนดังในส่วนที่ 3

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความหมายและบริบททางสังคมของการใช้คำสแลงภาษาจีนตามการสร้างคำ

3.1 การสร้างคำใหม่ (新词创造) การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการสร้างคำใหม่ พบมากที่สุดมีจำนวนทั้งสิ้น 142 คำ คิดเป็นร้อยละ 24.2 ตัวอย่างดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการสร้างคำใหม่ (新词创造)

คำสแลงภาษาจีน	ความหมาย
画大饼 / 画饼	มีความหมายว่า คำพูดขยาฝัน หรือ การสัญญาลอย ๆ เกิดจากการนำคำว่า 画 (วาด) และ 大饼 (ขนมจีนใหญ่) มารวมกันเกิดเป็นความหมายใหม่ ตัวอย่างประโยค 又到年底了, 画出来的大饼还香吗?
躺平	มีความหมายว่า ปล่อยวาง ไม่กระตือรือร้น ไม่แข่งขัน เกิดจากการนำคำว่า 躺 (นอน) และ 平 (ราบ) มารวมกันเกิดเป็น ความหมายใหม่ ตัวอย่างประโยค 躺平也是一种生活方式。
内卷	มีความหมายว่า การแข่งขันภายในกลุ่มเดียวกันอย่างรุนแรงจนไม่ก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่ม เกิดจากการนำคำว่า 内 (ภายใน) และ 卷 (ม้วน/หมุนวน) มารวมกัน เพื่อสื่อถึงการหมุนวนอยู่ภายในโดยไม่ก้าวหน้า ตัวอย่างประโยค 这种无意义的内卷让大家都感到很疲惫。
凡尔赛	มีความหมายว่า การอวดตัวเองอย่างแนบเนียนเกิดจากการนำชื่อสถานที่ 凡尔赛 (แวร์ซายส์) มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อเสียดสีการอวดที่แฝงมากับคำพูดถ่อมตน ตัวอย่างประโยค 他说自己“只是普通收入”, 其实是在凡尔赛。

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า การสร้างคำใหม่ของคำสแลงภาษาจีนมักเกิดจากการนำคำสองคำ หรือมากกว่านั้นมาประสมกัน เพื่อสร้างความหมายใหม่ที่แตกต่างจากความหมายเดิมของแต่ละคำ โดยส่วนใหญ่จะใช้คำที่มีความหมายธรรมดาในชีวิตประจำวัน แต่เมื่อนำมารวมกันแล้วเกิดเป็นความหมาย เชิงนามธรรม สื่ออารมณ์หรือทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ตัวอย่างเช่น คำว่า 画大饼 มาจากคำว่า 画 (วาด) และ 大饼 (ขนมจีนใหญ่) เมื่อนำมารวมกันจึงหมายถึง “การพูดขยาฝัน” หรือ “การสัญญาลอย ๆ” คำว่า 躺平 มาจากคำว่า 躺 (นอน) และ 平 (ราบ) เมื่อรวมกันจึงสื่อถึงการ “ปล่อยวาง” หรือ “ไม่แข่งขัน” ดังนั้น กลไก การสร้างคำใหม่ ในคำสแลงภาษาจีนส่วนใหญ่เกิดจากการประสมคำ โดยใช้คำที่มีอยู่เดิมมาสร้างความหมาย ใหม่ผ่านการเปรียบเทียบ การอุปมา และบริบททางสังคมสมัยใหม่ ซึ่งสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์และ วัฒนธรรมของคนรุ่นใหม่ในภาษาจีนร่วมสมัย

3.2 การตัดคำหรือย่อคำ (缩略词)

การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการตัดคำหรือย่อคำ จำนวนทั้งสิ้น 118 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.1 ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 5 การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการตัดคำหรือย่อคำ (缩略词)

คำสแลงภาษาจีน	ความหมาย
班味	มีความหมายว่า กลิ่นงาน เป็นการย่อคำของคำว่า 上班 (ทำงาน) และ 味道 (รสชาติ) ตัวอย่างประโยค 上班没几天, 已经浑身班味儿了
早八	มีความหมายว่า การเข้างาน/เข้าเรียนตอนเช้า เป็นการย่อคำของคำว่า 早上 (ตอนเช้า) และ 八点 (แปดโมง/8โมง) ตัวอย่างประโยค 美好得一天从早八开始

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า การสร้างคำใหม่ของคำสแลงภาษาจีนโดยการตัดคำหรือย่อคำ เป็นลักษณะของการ ลดรูปคำที่มีความยาวให้สั้นลง โดยคงไว้ซึ่งความหมายหลักของคำเดิม เพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็ว กระชับ และเหมาะสมกับการใช้ในสื่อออนไลน์หรือบทสนทนาในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปจะเกิดจากการนำ ส่วนสำคัญของคำต้นฉบับมารวมกัน หรือ ตัดคำบางส่วนออก ให้เหลือเพียงพยางค์ที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น **班味** มาจาก **上班** (ทำงาน) และ **味道** (รสชาติ/กลิ่น) เมื่อตัดคำให้สั้นลงเหลือเพียง **班味** จึงหมายถึง “กลิ่นของการทำงาน” หรือบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความเหนื่อยล้า **早八** มาจาก **早上** (ทำงาน) และ **八点** (แปดโมงเช้า) โดยตัดคำเหลือเพียง **早八** เพื่อสื่อถึง “การเรียนหรือทำงานตอนแปดโมงเช้า” ได้อย่างกระชับ ดังนั้น คำสแลงภาษาจีนประเภทนี้สะท้อนถึงแนวโน้มของการใช้ภาษาที่กระชับ รวดเร็ว และทันสมัย ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของภาษาที่ใช้ในสื่อสังคมออนไลน์ในยุคปัจจุบัน โดยยังคงไว้ซึ่งความหมายและอารมณ์ของคำต้นฉบับ แต่เพิ่มความสะดวกในการสื่อสารและการจดจำ

3.3 การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ (外来词)

การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 6 การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ (外来词)

คำสแลงภาษาจีน	ความหมาย
Crush	มีความหมายว่า คนที่แอบชอบ เป็นการยืมคำจากภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประโยค Crush 和我表白了!!
City 不 city	มีความหมายว่า เร็วหรือไม่เร็ว/เร็วไหม หรือ ดูไฮโซไหม เป็นการยืมคำจากภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประโยค 今天你 City 不 city?

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า การสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่สะท้อนถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เริ่มมีบทบาทในสังคมจีนยุคดิจิทัล คำสแลงกลุ่มนี้มักถูกใช้โดยคนรุ่นใหม่ในโลกออนไลน์เพื่อให้การสื่อสารดูทันสมัย ลักษณะสำคัญของการยืมคำคือ การนำคำจากภาษาอังกฤษมาผสมกับคำภาษาจีน หรือ ใช้โดยตรงโดยไม่แปลความหมาย แต่ปรับให้เข้ากับบริบทภาษาจีน ตัวอย่างเช่น **Crush** หมายถึง “คนที่แอบชอบ” ยืมมาจากภาษาอังกฤษ โดยตรง ใช้ในความหมายที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับ แต่ถูกกลืนเข้ากับการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เช่น **Crush 和我表白了!!** (คนที่ฉันแอบชอบสารภาพรักกับฉันแล้ว) **City 不 city** เป็นการผสมระหว่างคำภาษาอังกฤษ

City (เมือง / ความไฮโซ) กับโครงสร้างประโยคภาษาจีน A 不 A (A หรือไม่ A) เกิดเป็นรูปแบบใหม่ที่หมายถึง “ดูไฮโซไหม / เร็ดไหม” เช่น 今天你 City 不 city? (วันนี้เธอเร็ดไหม?)

3.4 การพ้องเสียง (谐音词)

การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการพ้องเสียง จำนวนทั้งสิ้น 86 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.7 ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 7 การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการพ้องเสียง (谐音词)

คำสแลงภาษาจีน	ความหมาย
辣鸡	มีความหมายว่า ขยะ หรือ แย่สุด ๆ พ้องเสียงกับคำว่า 垃圾 (lājī) (ขยะ) ตัวอย่างประโยค 太辣鸡了吧
鸭力	มีความหมายว่า กดดัน พ้องเสียงกับคำว่า 压力 yālì (กดดัน) ตัวอย่างประโยค 顶住鸭力啊

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการพ้องเสียง เป็นการสร้างคำใหม่โดยใช้เสียงอ่านที่ใกล้เคียงกับคำเดิม แต่เปลี่ยนตัวอักษรจีนให้แตกต่างออกไป เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ สนุก และมักมีอารมณ์ขันหรือน่ารักปนอยู่ วิธีนี้เป็นที่นิยมอย่างมากในหมู่คนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะบนสื่อสังคมออนไลน์ เนื่องจากช่วยให้ภาษาดูเป็นกันเองและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ลักษณะของคำสแลงที่เกิดจากการพ้องเสียงคือ การแทนตัวอักษรเดิมด้วยตัวที่มีเสียงคล้ายกัน แต่มีความหมายหรือรูปปลักษณ์ที่ขบขันหรือน่ารัก ตัวอย่างเช่น 辣鸡 (lājī) พ้องเสียงกับคำว่า 垃圾 (lājī) ที่หมายถึง “ขยะ” แต่เปลี่ยนตัวอักษรเพื่อให้ไม่หยาบ ใช้ในความหมายว่า “แย่มาก” เช่น 这游戏太辣鸡了吧! (เกมนี้แย่มากเลย!) 鸭力 (yālì) พ้องเสียงกับคำว่า 压力 (yālì) แปลว่า “ความกดดัน” แต่เปลี่ยนตัวอักษรเพื่อเพิ่มความน่ารัก เช่น 顶住鸭力啊! (อดทนต่อความกดดันไว้นะ!) ดังนั้น การสร้างคำสแลงโดยการพ้องเสียงเป็นการเล่นคำที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์และอารมณ์ขันของผู้ใช้ภาษา ช่วยให้การสื่อสารดูผ่อนคลาย เป็นมิตร และเข้ากับบรรยากาศในสื่อออนไลน์ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสดงอัตลักษณ์ของคนรุ่นใหม่ในภาษาจีนยุคปัจจุบัน

3.5 การใช้ตัวเลข (数字谐音)

การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการใช้ตัวเลข จำนวนทั้งสิ้น 95 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 8 การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการใช้ตัวเลข (数字谐音)

คำสแลงภาษาจีน	ความหมาย
666	มีความหมายว่า สุดยอด ยอดเยี่ยม หรือสุดยอดที่สุด เป็นการสร้างคำโดยการใช้ตัวเลข ตัวอย่างประโยค 你这操作太6了!
8加1	มีความหมายว่า เหล้า เป็นการสร้างคำโดยการใช้ตัวเลข ซึ่งคำว่า 加 มีความหมายว่า บวก หรือ เพิ่ม ดังนั้น 8 + 1 = 9 เลข 9 ในภาษาจีนออกเสียงเหมือนกับคำว่า 酒 ที่แปลว่า เหล้า ตัวอย่างประโยค 走, 喝 8 加 1

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยใช้ตัวเลข เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมในหมู่นักเล่นเกม โดยเฉพาะในโลกออนไลน์ เนื่องจากตัวเลขมีเสียงอ่านคล้ายกับคำหรือวลีภาษาจีน ทำให้สามารถแทนคำได้อย่างสร้างสรรค์ กระชับ และบางครั้งมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ทางอารมณ์หรือวัฒนธรรม รูปแบบนี้มักใช้ตัวเลขเป็นรหัสลับหรือเล่นเสียง เช่น 666 (liù liù liù) หมายถึง “สุดยอด” เพราะเสียงของ 6 คล้ายคำว่า “ลื่นไหล/เจ๋ง” ใช้แสดงความชื่นชม เช่น 你这操作太 6 了! และ 8 加 1 หมายถึง “เหล่า” เนื่องจาก $8+1=9$ พ้องเสียงกับ 酒 (jiǔ) เช่น 喝 8 加 1 吗? ดังนั้นการใช้ตัวเลขสร้างคำสแลงเป็นการเล่นเสียงเชิงสัญลักษณ์ที่สนุก เข้าใจง่าย และสะท้อนวัฒนธรรมการสื่อสารแบบรหัสลับของคนรุ่นใหม่ เน้นความกระชับ ทันสมัย และสร้างความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกันในชุมชนออนไลน์

3.6 การใช้อักษรย่อศัพท์อักษรภาษาจีน (Pinyin) (拼音缩写)

การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการใช้อักษรย่อศัพท์อักษรภาษาจีน (Pinyin) จำนวนทั้งสิ้น 72 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 9 การจำแนกรูปแบบการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการใช้อักษรย่อศัพท์อักษรภาษาจีน (Pinyin) (拼音缩写)

คำสแลงภาษาจีน	ความหมาย
YYDS/yyds	มีความหมายว่า เทพเจ้าตลอดกาล หรือ สุดยอด เป็นการสร้างคำโดยการใช้อักษรย่อศัพท์อักษรภาษาจีน (Pinyin) ซึ่งย่อมาจาก 永远的神 (yǒngyuǎn de shén) ตัวอย่าง 秋天洗澡正确顺序! 倒序法 yyds
hhh	มีความหมายว่า ฮ่าฮ่าฮ่า เป็นการสร้างคำโดยการใช้อักษรย่อศัพท์อักษรภาษาจีน (พินอิน) ซึ่งย่อมาจาก 哈哈 (hā hā hā) ตัวอย่าง 参加宣讲被拍了 hhh

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าการสร้างคำสแลงภาษาจีนโดยการใช้อักษรย่อศัพท์อักษรภาษาจีน เป็นการนำตัวอักษรย่อจากพินอิน (Pinyin) มาใช้แทนคำเต็ม มักปรากฏในบริบทออนไลน์ เช่น แชตหรือโพสต์ในโซเชียลมีเดีย เพื่อให้พิมพ์ได้รวดเร็ว ดูทันสมัย และสร้างเอกลักษณ์ทางภาษา คนรุ่นใหม่มักนำพยางค์แรกของคำหรือวลีมารวมกันจนเกิดอักษรย่อที่เข้าใจร่วมกัน เช่น YYDS / yyds ย่อมาจาก 永远的神 หมายถึง “เทพเจ้าตลอดกาล” หรือ “สุดยอด” เช่น 这首歌 YYDS! (เพลงนี้สุดยอดตลอดกาลเลย!) และ hhh มาจาก 哈哈 แสดงเสียงหัวเราะ เช่น 能不能别发 hhh 了! (หยุดส่งฮ่าฮ่าฮ่ามาได้ไหม) ดังนั้น การใช้อักษรย่อพินอินเป็นรูปแบบคำสแลงที่สะท้อนการสื่อสารของคนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัล เน้นความรวดเร็ว กระชับ เข้าใจง่าย และแสดงถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมอินเทอร์เน็ตที่หลอมรวมระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูด จนกลายเป็นภาษารูปแบบใหม่ในสังคมออนไลน์จีนยุคปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคำสแลงภาษาจีนสะท้อนบริบททางสังคมและวัฒนธรรมดิจิทัลของผู้ใช้ได้อย่างชัดเจน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

(1) ด้านสังคมและอาชีพ เช่น 牛马 และ 搬砖 สะท้อนสถานะและบทบาทของผู้ใช้ในสังคมจีนที่มีการทำงานอย่างหนักและความกดดันสูง ขณะที่คำสแลงอย่าง 摆烂 และ 躺平 ใช้แสดงท่าทีการปล่อยวาง

หรือไม่สนใจการแข่งขันและความเครียด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความเข้มข้นของสภาพการทำงานในจีนส่งผลให้คนรุ่นใหม่เริ่มมีพฤติกรรม 摆烂 และ 躺平 เพื่อลดความกดดันในชีวิตประจำวัน

(2) ด้านวัฒนธรรมออนไลน์และบันเทิง เช่น 撒狗粮 และ 吃瓜 สะท้อนความสนใจและกิจกรรมของผู้ใช้ในโลกออนไลน์ 撒狗粮 ใช้สื่อถึงการแสดงความรักของคู่รักให้คนอื่นเห็น ส่วน 吃瓜 ใช้สื่อถึงการติดตามเรื่องราวหรือข่าวไวรัลอย่างสนุกสนานโดยไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง คำสแลงเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้ชาวจีนรุ่นใหม่มีการสร้างปฏิสัมพันธ์และติดตามความบันเทิงบนแอปพลิเคชันออนไลน์อย่างเข้มข้น

(3) ด้านภาษาสร้างสรรค์และการเล่นคำ เช่น yyds และ 辣鸡 สะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้ชาวจีนรุ่นใหม่ มักสร้างคำใหม่หรือดัดแปลงคำเดิมเพื่อสื่อความหมายเฉพาะตัว ใช้ในเชิงสนุกสนานหรือเน้นอารมณ์ ตัวอย่างเช่น 辣鸡 ใช้แทน 垃圾 เป็นการใช้คำพ้องเสียงแทนลดความรุนแรงของภาษาของ yyds ใช้ยกย่องสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นตำนานตลอดกาล ทั้งหมดนี้แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์และการเล่นคำของผู้ใช้ในโลกออนไลน์

(4) ด้านการสื่อสารและแสดงตัวตน เช่น 666, 破防 และ 避雷 สะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้ชาวจีนรุ่นใหม่ ใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์ ความคิด หรือแสดงตัวตนบนโลกออนไลน์ เช่น 666 ใช้แสดงความชื่นชมหรือยกย่องใครบางคนว่าทำได้ดีหรือเก่งมาก 破防 ใช้แสดงอารมณ์โกรธ ถูกกระตุ้น หรือรู้สึกอ่อนไหวในการโต้ตอบออนไลน์ ส่วน 避雷 ใช้เพื่อเตือนหรือแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ไม่ดี เช่น ผลิตภัณฑ์ ร้านอาหาร หรือคอนเทนต์ที่ไม่เป็นไปตามคาด คำสแลงเหล่านี้ช่วยให้ผู้ใช้สามารถสื่อสารความรู้สึกและบุคลิกของตนเองได้อย่างชัดเจนในสื่อดิจิทัล

(5) ด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมการใช้งานแอปพลิเคชันดิจิทัล เช่น 网友 และ 班味 สะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้ชาวจีนรุ่นใหม่มีการสื่อสารแบบกระชับ ตอบสนองได้ทันที และมีส่วนร่วมในชุมชนออนไลน์ 网友 ใช้เรียกผู้ใช้นิตหรือเพื่อนออนไลน์ในการโต้ตอบ แชร์โพสต์ หรือคอมเมนต์ ส่วน 班味 ใช้สื่อถึงบรรยากาศของกลุ่มหรือคลาสที่เครียด น่าเบื่อ หรือแปลก ๆ ทั้งสองคำนี้สะท้อนถึงพฤติกรรมการใช้งานแอปพลิเคชันดิจิทัลที่เน้นความรวดเร็ว ความสนุกสนาน และการแสดงตัวตนบนโลกออนไลน์

ผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นสามารถนำคำสแลงที่ปรากฏในแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู (小红书) ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากคำสแลงบางคำไม่ได้ซับซ้อนทางภาษา และมีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้เรียนเคยเรียนมา ทำให้สามารถคาดเดาความหมายจากบริบทของประโยค ข้อความ หรือสถานการณ์ได้ง่าย ตัวอย่างเช่น 早八 (zǎo bā) ย่อมาจาก 早上 (ตอนเช้า) และ 八点 (แปดโมง/8โมง) ใช้สื่อถึงการเข้าเรียนหรือทำงานตอนเช้า ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายเพราะเกี่ยวข้องกับเวลาพื้นฐานในชีวิตประจำวัน การเรียนเรียนรู้จากคำสแลงง่าย ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและอารมณ์ของผู้ใช้ชาวจีนรุ่นใหม่ในบริบทดิจิทัล ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การเรียนรู้คำสแลงผ่านแอปพลิเคชันเสี่ยวหงซู (小红书) ยังช่วยเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจ เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ การเรียนรู้ในบริบทใกล้ตัวจึงช่วยฝึกทักษะการอ่าน การฟัง และการตีความในสถานการณ์จริง ตลอดจนเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้คำและบริบททางสังคม ทำให้ผู้เรียนสามารถนำคำสแลงง่าย ๆ ไปใช้ในการสนทนากับเจ้าของภาษาได้อย่าง ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า คำสแลงภาษาจีนบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงชูสะท้อน พลวัตทางภาษา และวัฒนธรรมของสังคมจีนยุคดิจิทัล อย่างชัดเจน ผู้ใช้ภาษามีแนวโน้มสร้างคำใหม่ ย่อคำ และใช้ตัวเลข หรือพยัญชนะแทนเสียงเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสร้างอารมณ์ร่วมในสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าคำสแลงภาษาจีนไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงหน่วยทางภาษา แต่ยังเป็นกลไกทางสังคมที่สะท้อนการสร้าง ความหมายและอัตลักษณ์ทางภาษา คำสแลงจึงไม่ใช่เพียงถ้อยคำที่ใช้ชั่วคราว แต่เป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ควรได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาคำสแลงภาษาจีนบนแอปพลิเคชันเสี่ยวหงชูจำนวน 568 คำ พบว่าสามารถจำแนกการสร้างคำออกเป็น 6 รูปแบบ โดยการสร้างคำใหม่พบมากที่สุด จำนวน 142 คำ (ร้อยละ 24.2) สะท้อนความนิยมในการคิดค้นคำเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด และปรากฏการณ์ในสังคมดิจิทัล ส่วนรูปแบบอื่น ๆ เช่น การตัดคำ การพ้องเสียง การใช้ตัวเลข และการใช้อักษรสัทอักษรจีน แม้พบน้อยกว่า แต่ช่วยเพิ่มความกระชับในการสื่อสาร ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานของ เจียง หวี และคณะ (2564) ที่ชี้ว่าการสร้างคำใหม่ เป็นกลวิธีหลักในการสื่อสารของผู้ใช้ในโลกดิจิทัล

จากการวิเคราะห์ความหมายและบริบททางสังคมของการใช้คำสแลงภาษาจีนตามประเภทการสร้างคำ พบว่า คำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏบนแอปพลิเคชันดิจิทัลไม่เพียงสะท้อนรูปแบบการสร้างคำเท่านั้น แต่ยังสะท้อนบริบททางสังคม วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของผู้ใช้รุ่นใหม่อย่างชัดเจน ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสังคมและอาชีพ ด้านวัฒนธรรมออนไลน์และบันเทิง ด้านภาษาสร้างสรรค์ และการเล่นคำ ด้านการสื่อสารและแสดงตัวตน และด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมการใช้งานแอปพลิเคชันดิจิทัล ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าคำสแลงภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการสื่อสารร่วมสมัยที่สะท้อนทัศนคติ ค่านิยม และการสร้างตัวตนของผู้ใช้ในสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูติมา เข้มเจริญ และ ปริญญา มงคลพาณิชย์ (2567) และงานวิจัยของ สิทธิพงศ์ มีกุล และเนตรนันทิพย์ บุคตวงศ์ (2563) ที่ระบุว่าคำสแลงเงินในสื่อสังคมออนไลน์เกิดจากปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี รวมทั้งงานวิจัยของ Meiling Xie (2567) ที่พบว่าการสร้างคำสแลงในจีนและไทยมีความคล้ายคลึงและสะท้อนพฤติกรรมออนไลน์ของผู้ใช้ คำสแลงไทยและจีนในสื่อสังคมออนไลน์ต่างถูกใช้เพื่อแสดงอารมณ์ ทัศนคติ และการกำหนดตำแหน่งทางสังคมของผู้ใช้ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาเปรียบเทียบยังชี้ให้เห็นความแตกต่างเชิงวัฒนธรรม คือ คำสแลงไทยมักสะท้อนความหมายเชิงบวกและเป็นกลางมากกว่า ความหมายเชิงลบ ขณะที่คำสแลงจีนมีสัดส่วนของความหมายเชิงลบสูงกว่า แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้ทั้งสองสังคมมีรูปแบบการใช้อารมณ์และการประเมินคุณค่าทางสังคมผ่านคำสแลงที่แตกต่างกัน แม้จะใช้กลไกดิจิทัลและแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียในลักษณะคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ He (2024) ที่ระบุว่าคำสแลงอินเทอร์เน็ตจีนทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายอัตลักษณ์ดิจิทัลในสังคมออนไลน์จีน ผลลัพธ์เหล่านี้

ยังสอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมภาษาศาสตร์ของ Labov (1972) และแนวคิดของ Aitchison (2001) ว่าภาษาเป็นสิ่งมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงตามบริบทและสภาพสังคม ดังนั้น คำสแลงภาษาจีนในสื่อดิจิทัลมีใช้เพียงคำศัพท์ใหม่ แต่เป็นภาพสะท้อนของพฤติกรรม การรับรู้ และการสร้างตัวตนของผู้ใช้ในโลกรออนไลน์ยุคใหม่

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้คำสแลงในบริบทดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของผู้เรียนระดับต้น สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบสังคม (Social Learning Theory) ของ Bandura ที่ระบุว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ผ่านการสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใช้เจ้าของภาษาในโลกออนไลน์ การติดตามโพสต์และคอมเมนต์บนแอปพลิเคชันดิจิทัลช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำสแลงและตัวอย่างประโยค พร้อมทั้งสังเกตรูปแบบการสื่อสารเชิงสังคมและวัฒนธรรมของผู้ใช้งานจริง นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถประยุกต์หลักการเดาความหมายของศัพท์จากบริบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรคุง อนุรักษ์ และ ศรินยา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์ (2564) เพื่อเข้าใจคำสแลงที่ไม่คุ้นเคยได้ง่ายขึ้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนตีความความหมายและวิธีใช้ในบริบทจริง เข้าใจอารมณ์ โทนของข้อความ และบริบททางสังคม-วัฒนธรรมของผู้ใช้ชาวจีนรุ่นใหม่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริพันธุ์ โพธิ์ชัยแก้ว และคณะ (2568) ที่พบว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อดิจิทัลและการเรียนรู้จากบริบทออนไลน์สามารถเพิ่มแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักศึกษาภาษาจีนระดับต้นถึงระดับกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 การวิจัยในอนาคตควรขยายแหล่งข้อมูลไปยังแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียอื่น ๆ เช่น Weibo, Douyin และ Bilibili เพื่อเพิ่มความหลากหลายของข้อมูลคำสแลง

1.2 ควรขยายช่วงเวลาการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมหลายปี เพื่อให้การวิเคราะห์พัฒนาการของคำสแลงและบริบททางสังคม-วัฒนธรรมมีความครบถ้วนยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

2.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาสื่อหรือกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับต้น โดยบูรณาการคำสแลงที่ใช้จริงในสังคมดิจิทัล

2.2 ผู้สอนควรคัดเลือกและปรับใช้คำสแลงให้เหมาะสมกับระดับภาษาและบริบทของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมทางวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- กัญญนันช ชะนะจิตร. (2560). *การสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไกรคุง อนุรักษ์ และ ศรินยา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์. (2564). หลักการเดาความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท. *วารสารปัญญาทัศน์*, 13(1), 318-335.

- เจียง หวี สหัทยา สิทธิพิเศษ และทิวาพร อุดมวงษ์. (2564). กลวิธีการสร้างคำสแลงภาษาจีนและปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงภาษาจีนในสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 9(2), 71-79.
- ชุติมา เข้มเจริญ และ ปริญญา มงคลพานิชย์. (2567). ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงจีนในสื่อสังคมออนไลน์ช่วงปี พ.ศ. 2555-2563. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 18(1), 129-143.
- ผะอบ โปชะกฤษณะ. (2544). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย : การเขียน การอ่าน การพูด การฟังและราชาศัพท์ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. รวมสาส์น.
- ภุริพันธุ์ โพธิ์ชัยแก้ว, สุทธิดา มังคะรัตน์, เสาวลักษณ์ แสงจันทร์ และ เกศกนก หาทรัพย์ (2568). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนผ่านแอปพลิเคชันของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 15(3), 1-13.
- มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์. (ม.ป.ป.). *ทำความเข้าใจ Xiaohongshu แอปที่มาแรงในสหรัฐฯ เมื่อ TikTok อาจโดนแบน*. <https://home.maefahluang.org/18224514/xiaohongshu>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. ราชบัณฑิตยสถาน.
- วีไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2526). ว่าด้วยสแลง. *ภาษาและภาษาศาสตร์*, 1(2), 30-38.
- สิทธิพงศ์ มีกุล และ เนตรนันทิพย์ บุคดาวงศ์. (2563). การศึกษาวิเคราะห์คำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 16(1), 98 -115.
- Aitchison, J. (2001). *Language change: Progress or decay?*. Cambridge University Press.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice Hall.
- Crystal, D. (2006). *Language and the internet* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Elo, S. and Kyngäs, H. (2008). The qualitative content analysis process. *Journal of Advanced Nursing*, 62(1), 107-115.
- He, Yahui . (2024). Exploring linguistic innovations within Chinese internet slang in language and social media. *Journal of Linguistics and Communication Studies*, 3(1), 29–34.
- Herring, S. C. (Ed.). (1996). *Computer-mediated communication: Linguistic, social, and cross-cultural perspectives*. John Benjamins Publishing.
- Krippendorff, K. (2018). *Content analysis: An introduction to its methodology* (4th ed.). SAGE.
- Labov, W. (1972). *Sociolinguistic patterns*. University of Pennsylvania Press.
- Meiling Xie. (2567). *การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในสื่อสังคมออนไลน์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- S39 Digital. (2023). *เจาะลึกผู้ใช้งาน Xiaohongshu แอปยอดนิยมของสาวจีน ไตรมาส 1 ปี 2023*. S39 Digital. <https://s39digital.com/xiaohongshu-user-2023/>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. Harper & Row.